

כי אבי ואמי עזבוני בשבוע אחד

בחייהם ובמותם לא נפרדו

הרב צבי הירש פרוש ז"ל
שנפטר כעבור 3 ימים בלבד, אוי!

מרת בילא הנדל פרוש ע"ה
שנפטרה השבוע מהקורונה

טרגדיה כפולה ומצמרדת:

והותירו אחריהם

6 יתומים

בודדים בעולם

מתוכם 4 ילדים שעדיין לא נישאו
ואחד מהם מאושפז במצב קשה מהקורונה

וזה יהיה המחנה הנשאו

לפליט

דקה של תורה ועבודת ה'. הוא עמל לפרנסה בין סדר לימוד למשנהו, והשמחה שהשפיע על כל אדם לא רימזה במאומה על המצוקה שבפנים. אמא כלכלה את הבית בתבונה, משיגה בגדים ואוכל וארגזי ירקות בדרכים הידועות רק לה, והצליחה עוד לשזור מעשי חסד בתוך השגרה העמוסה.

רק לפני שנה וחצי איבדו ילד. בוקר אחד הוא פשוט לא התעורר. אמא הסיטה את השמיכה הצבעונית מעל פניו וגילתה את ילדה ללא רוח חיים.

כשישבו שבעה על אח יקר אמא בדבקותה היוקדת עודדה וניחמה, ועכשיו - מי ינחם ויעודד אותם? יום שישי ראשון בלי אמא. בתוך השבעה. אבא אומר להם: "ילדים, שבת היא הנחמה שלנו. בואו נתכונן לקראתה." מאחורי הדלת מונחים תבשילים ששלחו שכנות צדיקות, ובתוך הבית אבא מוציא את הסמובר ומבקש שירת יחיו מים לכבוד שבת.

היתומים מסדרים את המטבח. אחד מטאטא את הרצפה השחורה ובלע דמעות. אמא תמיד ניקתה לכבוד שבת עד שהרצפות בהקו למרות שהן ישנות מאד. השני נאבק עם הסקוטש וסבון הכלים. יתומים.

"אבא הלך לנוח?" שואל הגדול. עבר מידי הרבה זמן מאז שנכנס לחדר. הם ניגשים אליו. מבקשים הוראות המשך לקראת שבת. ההתעסקות מרגיעה איזה משהו בצער, מקהה מעט את חוד הכאב.

הם ניגשים לאבא, וצורחים - - -

תזמין אמבולנס! הצילו! אבא! החייה! אולי תנשים אותו! אני לא יודע איך! הצלה! הצלה!

פורצים החוצה, למרות הבידוד. כוחות ההצלה מגיעים במהירות, חולפים על פני המודעות השחורות. ריח האבל כבד באוויר.

אבא מוצא לאמבולנס. אחד היתומים עולה איתו. יתום טרי, צעיר. בחור ישיבה מלווה אבא ברגעיו האחרונים.

שבת בפתח. הצפירה נשמעת בשכונת 'שומרי אמונים' והאמבולנס דוהר. שני היתומים שנשארו לבד בבית שוכחים להדליק את האש מתחת לבלעך. שוכחים להעלות את האור. מסתובבים בחושך מקיר לקיר כאריות בסוגר.

בזמן שמאות אלפי יהודים מקדשים על היין בחגיגות, יתום

ערב שבת ראשונה בלי אמא. העיניים מנופחות מבכי שאין לו סוף, הגב כואב מהישיבה הממושכת על הכסאות קצוצי הרגליים והראש מתפוצץ.

אף אחד לא בא לנחם. אבא ושלושה ילדים יושבים שבעה לבד, מספרים זה לזה זיכרונות על אמא ומקבלים תנחומים טלפוניים ביפחות חנוקות. "מוטי יצטרך לשבת שבעה אחר כך?" שואל הבן הצעיר. "הוא אפילו לא יודע..."

ושבו גואות הדמעות בעיניים. כי מוטי, שחלה קשה בקורונה וכ"ק מרן האדמו"ר מביאלא שליט"א הורה להוסיף לו את השם 'חיים', נגמל ממכונת ההנשמה שעתיים לפני שאמא נפטרה... אמא כל כך שמחה לשמוע את הבשורה! מי חלם שדווקא היא - דווקא היא תילקח פתאום?

אמא שלהם, מרת ביילא פרוש עליה השלום, היתה חולת קורונה מאושפזת במצב קל. אחת מתוך מיליונים ברחבי העולם. הם דיברו איתה בטלפון כמה פעמים ביום, והיה ברור שזה עניין של שבוע - גג שבועיים עד שתשוחרר.

כשהגיעה הידיעה על פטירתה הביתה, התקרה כמעט קרסה מעוצמת ההלם. אמא? לפני שעתיים דיברו איתה! כמה היא הודתה להשם על השיפור במצבו של מוטי! הד קולה החמים עוד נשמע באוזנם, מאמין, מפכה, מחזק...

והם לא אמרו לה שלום. לא ביקשו ברכת הדרך. לא ידעו שהמגיפה הנוראה הזו תיקח את אמא שלהם.

הלוויה התקיימה באותו יום. עם מעט מאד אנשים מאחורי אמצעי הגנה. המסכות נרטבו בדמעות שהתערבבו בריח האלכוהול.

אבא, האלמן הטרי שנדבק גם הוא בנגיף, ליווה את רעייתו למנוחות מתוך אמבולנס. מתוך האמבולנס הוא בכה עליה והספיד את אשת נעוריו. מהחלון ראה את אנשי החברא קדישא הממוגנים היטב מורידים אותה אל הקבר. מתוך הרכב צעק את הקדיש.

כמה מכות הוכה הבית הזה. בעיות של בריאות ושל פרנסה, חיי דחק אמיתיים. גדלות הנפש של רבי צבי הירש ז"ל ורעייתו ע"ה חיפתה על כל הקשיים. יחד הם התאזרו באמונה יוקדת והתעלו מעל חיי החומר, שמחים בתורה שזכו לה בשפע.

רבי צבי הירש, בצדקותו שניכרה על הדרת פניו, לא החמיץ

העלון על מרת ביילא פרוש ע"ה כבר נכתב ביום חמישי. הגרפיקה נערכה
כיאות, נותרו אי-אלו הגהות אחרונות בכדי להוריד אותו לדפוס.
ואז, במוצאי שבת - הגיע לועד הרבנים הידיעה המרה כי העלון אינו רלוונטי
כעת.

אבא, הרב צבי הירש פרוש ז"ל, נפטר גם הוא. הלך אל רעייתו המנוחה, בחייהם
ובמותם לא נפרדו, ונשארו ארבעה יתומים עגולים בלי אב ואם. העלון על מרת
ביילא אינו רלוונטי, כי בבית הזה גם ראש משפחה אין עכשיו. אין קברניט, אין
מנהיג. ילדים צעירים על הגלים לבד.

אז תכתבו עלון חדש.

תצעקו עלון חדש! תבכו כפליים! תתחננו שוב לרחמים עבור שכרי הבית החשוב
הזה!

**תכתבו עלון על יתומים עגולים שאחד מהם חולה
קורונה במצב קשה, ועדיין אינו יודע שגם אמא שלו
נפטרה, וגם אביו. תרחמו על יתומים טריים, מבחירי
עולם הישיבות, שאיבדו בחצי שבוע גם אבא וגם אמא.**

הלב נקרע. טאטע, רחם עלינו!

אוי, ר' צבי
פרוש ז"ל
בהלויית אשתו
3 ימים בלבד
לפני פטירתו.

מסתגרים בבתיים, מתרחקים מכל אחד. מחטאים ידיים וחפצים
וידיות של דלתות.

אף אחד לא יודע איך ומתי ניחלץ ממצב החירום ומה יהיה
אופי החיים אחרי הקורונה. מי יינצל ומי ייפגע, מי במגיפה ומי
לחיים.

אבל ליתומים של רבי צבי הירש ז"ל ומרת ביילא ע"ה זה כבר
לא משנה. כבר התנפצו החיים, נשברו רסיסים-רסיסים והתפזרו
לארבע רוחות השמים. היום מתחילים לספור שבעה ימי בכי
מהתחלה.

צריך לשכנע אותך לתרום להם? להסביר? לתאר את מוטי
בבית החולים, שחלש מכדי לשמוע בשורות איוב? אתה יתום
עגול ילד, ואינך יודע. קברו את אמא בלעדך. קרעו קריעה צעקו
קדיש. קברו גם את אבא לצידה.

לא נכתוב מילה על כסף, אבל כן נבקש ממך להתפלל על
מוטי. בבקשה, לתרומה שאתה מעלה עכשיו תוסיף תחינה
לרפואת חיים ליבר מרדכי בן ביילא הענדל' בתוך שאר
חולי ישראל. תבקש שזו תהיה הקרן האחרונה על קורונה.
שהמשיח יבוא כבר, ומהר. כי אי אפשר לשאת יותר צער.

עגול פוסע ברגל משערי צדק לשכונת
שומרי אמונים. הלך ובכה. הרוח מכה
בפאותיו המסולסלות, קר בירושלים.
הרגליים מוליכות אותו לאחיו היתומים.

הם מזנקים כשהוא פותח את הדלת
וקורס פנימה. "תגייד מה שלום אבא!"
הוא מכווץ. מרוסק. בוכה. ברוך דיין
האמת. פעם שנייה השבוע.

אבא הלך לאמא. ליבו החולה לא עמד
בצער ונדם. הנעימים בחייהם במותם לא
נפרדו. אבא הלך והם נשארו לבד, לבכות
בכיה שאין לה סוף - - -

ליל שבת. והם לבד. מתענים בשעות
ארוכות-ארוכות כשאבא מוטל מת בשערי
צדק. שעה ועוד שעה. לא מצליחים לישון.
בקושי שותים כוס מים. שבת קיץ ארוכה
ולא נגמרת.

במוצאי שבת הם הולכים מותשים אחרי

מיטתו של אבא. לוויית קורונה קטנה, מסכות וכפפות. מוטי לא
נמצא בלוויה. הוא עוד לא יודע שאמא נפטרה... ולא יודע על
אבא. אתה יתום ילד. עזבת בית שלם ושמח ואין לך לאן לחזור.

המילים דלות מכדי לתאר את השבר הזה. בחורי ישיבה יקרים
בלי בית. יוצאים אחרי ארונו של אבא ואין להם לאן לחזור. אין
אפילו ישיבה ללכת אליה, העולם תוהו ובוהו והם מפוזרים לכל
רוח.

כבר היה עלון מוכן. כתבנו בו על האין-אונים של בית עני
בלי אמא. בית שנוהל באומנות בידיה הברוכות, וביקשנו את הלב
שלכם כדי להשיבו לשגרת יתמות כלשהי. כדי שהיתומים, שכולם
בגילאי שידוכים, יזכו לעמוד תחת החופה.

מה נכתוב עכשיו? אין בית להשיב לשגרה! יתומים על הקרח,
בלי שקל. הבית תמיד היה עני, קרוב משפחה שנכנס לפני הלוויה
של אמא מילא את המקרר והארונות במצרכי מזון בסיסיים.
אבא ואמא החזיקו את החיים באמונה נדירה, בשמחה ובצדקות
יהודית של מסירות נפש. אבל כסף - מעולם לא היה.

העולם משותק. מדינות שלמות בהסגר. כולנו מפחדים,

ברוך דיין האמת כי רבות אנחותי וליכי דווי

קרן יתומי הרב צבי ובילא פרוש
שנפטרו בשבוע אחד - קרן מס' 5225

- 1 כיום שלישי שעבר נפטרה כפתאומיות הרבנית בילא פרוש ע"ה.
- 2 3 ימים אח"כ התמוטט בעלה הרב צבי פרוש ז"ל - ונפטר.
- 3 כבית החולים עדיין מאושפז מוטי כמצב קשה, חיים ליכר מדרכי בן ביילא הגדל לרפ"ש.
- 4 לפני שנה שיכלו את בנם שמואל ז"ל

יתומי משפחת פרוש בודדים בעולם! כידכם הדבר!

זעקת קודש שהתקבלה טרם האסון השני בפטירת האבא ז"ל

בן ציון רבינוביץ
בלאגאנר' ויעקל'לה
מביאלא
עירוק ירושלים תשנ"א

כבוד רב ובעת כבוד נסו י"ד לטעמי ותי"ש

החיים והשלו וטובים
לכבוד קהל אנשי טלומט
שיחיו בטוב ומעמדת נכבד

אודיעה"ט באה"ר

באתי בזה בקריאה נישת אודות המקהה השראני והטעמי שארע לאחר טרחותי ירוש' הרדח' ה' צבי חיים פרוש שיחי בפטירתו ביום ישיה של עריותו האשה הנדקנית והחשבה ברת כילה תעל ע"ה. כדותרת אחרת ללא טעמי ומטעמי את בעלה וילייה כספיה כלב' ע"ה. כדותרת עקרת הבית כדותרת ללא הנערך ועם נשטרתי על נוואריו חובות גדולים כבוד, ואין מידו סאמיה ואין להאר גדל השבט הנראי הוד.

ובודאי חובי ברילה כדותרת עליו להנעדרו על רעילו ולתת לו את האפשרות להר"פ שבניו ישיחי להתנהל באופן הודאי והמתבקש, ועדיין כל אחר אחר לטעמי ע"ה כפי מה שאפשר.

ותה המסקנים וההחלטות שיהיו הקטני קרן יתומי לעזרו ולהגביל לכל תנאי נהל, אשר על כן אבקשם לבוא לעזרת ה' בניסודם להחליט על אחר אחר להר"פ 50 מ' התקופה של 50 חודשים בהוראת קבע לקרן זו, ובודאי בימים אלו אשר יוקים או לחציו שטיס כדותרת, ונת העדוקה תגן בעדכם ועבר בני כדותרת להווישע בכל הענינים לטובה ולבינה, והתבררו בכל מילי ועיטב כדותרת, ואבי יתומים ואמי יתומות וזו נותנה לבאת מיטת פדקטו ולבני כדותרת כדותרת דין, אכ"ר.

כ"ד תמוז תשנ"א בירוש' וטעמי והתלחחם בכל הענינים לטובה.

צבי חיים רבינוביץ

א. פרטי התורם

שם התורם _____ ת.ז. _____

כתובת _____ טלפון: _____

נייד: _____ דוא"ל: _____

ב. פרטי ההתחייבות

מועד חיוב חודשי	מספר חיובים	סכום
10 ☐ 5 ☐ 1 ☐	למשך _____ תשלומים	
25 ☐ 20 ☐ 15 ☐	חודשי (עד להוראת ביטול)	

ג. לתרומה בכרטיס אשראי

שם בעל הכרטיס _____ ת.ז. בעל הכרטיס _____

מס' כרטיס: _____ תוקף: _____

ד. לתרומה בהוראת קבע - למלאות מקומות המסומנים בלבן

מס' חשבון	סניף	בנק
קוד המוסד (המוטב) 32798	אסמכתא	
שם המוסד (המוטב) ועד הרבנים לעניני צדקה (עבור קרן יתומי פרוש שנפטרו בשבוע אחד מס' 5225)		

לכבוד בנק: _____

סניף: _____

הרשאה כללית, שאינה כוללת הגבלות.
או הרשאה הכוללת לפחות אחת מההגבלות הבאות:
 תקרת סכום החיוב - _____
 מועד פקיעת תוקף ההרשאה - ביום _____
(לתשומת לבכם: אי סימון אחת מההחלופות המוצגות לעיל, משמעה בחירה בהרשאה כללית, שאינה כוללת הגבלות).

1. אנו הח"מ _____ **מס' זהות/ ח.פ.** _____

שם בעלי החשבון כמופיע בספרי הבנק _____

בבקשים בזה להקים בחשבוננו הכל ("החשבון")
הרשאה לחיוב חשבוננו, בסכומים ובמועדים שיימצאו
לכם מדי פעם בפעם ע"י המוטב באמצעות קוד המוסד,
בכפוף למגבלות שמוטבו לעיל (ככל שמוטבו).

2. כמו כן יחולו ההוראות הבאות:

א. עלינו לקבל מהמוטב את הפרטים הנדרשים למילוי
הבקשה להקמת ההרשאה לחיוב החשבון.

ב. הרשאה זו ניתנת לביטול ע"י הודעה בכתב מאתנו
לבנק שתחנם ולתקף יום עסקים אחד לאחר מתן
ההודעה לבנק, וכן ניתנת לביטול עפ"י הוראת כל דין.

ג. נוהי רשאים לבטל חיוב מסוים, ובלבד שהודעה
על כך תימסר על ידו בכתב לבנק, לא יאוחר מ- 3 ימי
עסקים לאחר מועד החיוב. ככל שהודעת הביטול ניתנה
לאחר מועד החיוב, היחייב יעשה בערך יום מתן הודעת
הביטול.

ד. נוהי רשאים לדרוש מהבנק, בהודעה בכתב, לבטל
חיוב, אם החיוב אינו תואם את מועד פקיעת התוקף
שנקבע בהרשאה, או את הסכומים שנקבעו בהרשאה,
אם נקבעו.

ה. ההבנק אינו אחראי בכל הנוגע לעסקה שבנינו לבין
המוטב.

ו. הרשאה שלא יעשה בה שימוש במשך תקופה של 24
חודשים ממועד החיוב האחרון, בטלה.

ז. אם תענו לבקשתנו, הבנק יפעל בהתאם להוראות
הרשאה זו, בכפוף להוראות כל דין והסכם שבנינו
לבין הבנק.

ח. הבנק רשאי להוציאנו מן הסדר המפורט בהרשאה
זו, אם תהיה לו סביה סבירה לכך, ויודיע לנו על כך מיד
לאחר קבלת החלטתו תוך ציון הסיבה.

9. אנו מסכימים שבקשה זו תוגש לבנק ע"י המוטב.

חתימת התורמים _____

תאריך _____

לכפר על נפשתינו לבקשת הרבנים שליט"א לתרום לקרן חירום זה:
סך 50 ש"ח לחודש למשך 50 חודשים

לציין עבור קרן מס' 5225
קרן יתומי הרב צבי ובילא פרוש שנפטרו בשבוע אחד

1-800-22-36-36

טל: 02-5019111, פקס: 02-5000114
ת.ז. 50112-מ
דוא"ל: vaad@1800223636.com
התרומות ע"ד הרבנים
לעמותה אישור מ"ה לפי סעיף 46

ניתן לתרום לקרן גם בכל עמדות "גדרים פלוס / קהילות"
בתפריט ראשי יש להיכנס לקופות נוספות, לבחור ב"ועד הרבנים" - ולציין בהערות עבור מס' קרן 5225 - קרן יתומי הרב צבי ובילא פרוש שנפטרו בשבוע אחד